

ja tenis monne koppika, — mis üks ehk teine helde mõda minneja armo polest andis. Ta olli seál ulitsa peál nisamma, kui põllo-mees omma põllo peál. Agga ta watas hõpis terraseminni wåhhåma purro peále, kui monni põllomees umbrohho peále.

Tawet polnud maggasas ellus ni wannaks sanud, kui ta olli — omma 60 fäes. Jubb poissesse põlwes läks ta ühhe kauba laewa peále. Siis ta sai párrost soldatiks. Soldati põlwes käis ta fa sõas, ja olli ommale monne hea koppiko taggawarrafs kofko pan-nud, — agga sattus rööwlitte kempo, kes tedda puhtaks teggid, et ta üksford selle-samma waesussega koo tulli, misga ta kotto olli läinud. Kui soldati põlwe aeg mõda olli, katsus ta ühte ja teist, wimaks heitis ulitsa pühkjaks. Polnud segi ammet feige parram, agga sai ommeti ni paljo, et kui hommiko omma ammetisse läks, et olli lei-wa koroke poue pisto, louneks. Ta olli täie kehha ja armsa ollemissega mees. Et kül ta páwad ta näggo Fortsufand, siiski watas

iggaüks lahke melega ta õiglaaste silmade sisse.

Süggise, kui roppud ilmad, et seál ulitsas innimesi sureste likumas polnud, olli wannakesse tenistus fa waene. — Sedda saggedaste ja soggedaste kahhetses, et temma nores põlwes sedda head polnud sanud, et luggema olleks öppinud, et ta nüüd wah-hete wahhel, kui aega olli, olleks woinud luggemissega omma aega prukida. Polnud temmal siis muud ühti, kui wahhe aeg olli, panni mõda minnejaid tähhele ja mõtles ommas süddames nende asja ja ello-luggu. Ja kui ta monne woõra näggi, siis wöttis wanna fübbara lotso peast, tähhendas, et se temma hool, et ulits ni puhhas.'

Ges maias, kus ta osset olli, ellas fa üks wanna waene naesterahwas omma tütre polaga. Raarli olli poia nimmi. Raarli käis waeste folis. Et ta kül alles kümne aastane olli, ei holind ta teiste laste selt-sist, seit ta olli pöddur, — olli ennemast omma öppimisse jures. Ohtuti, kui aeg ig-